

АНАЛІТИЧНІ ФОРМИ В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА НІМЕЦЬКІЙ МОВІ

Антипіна О.В., студ. ПР-61

Було дано визначення явища аналітичних форм, та проаналізовано їх існування у граматиці англійської та німецької мови та виявлено особливості аналітичних конструкцій речень у досліджуваних мовах.

Було встановлено, що аналітичні форми використовуються для вираження деяких видо-часових зв'язків, утворення ступенів порівняння прикметників; відмінкові зв'язки досліджуваних мов як правило передаються позицією слів в реченні та прийменниковими конструкціями. Мовам, яким є властиві аналітичні форми, притаманний фіксований порядок слів. До аналітичних слід відносити такі мови, у яких граматичні відношення виражаються за допомогою службових слів, порядку слів, інтонації тощо, а не за допомогою форм словозміни, як у синтетичних мовах.

Аналітичні форми часто функціонують паралельно з синтетичними формами, утворюючи еквівалентні граматичні форми. Відтак, існуючи поряд із синтетичними, являють собою певну конструкцію, яка складається із допоміжного і повнозначного слова чи словосполучень, що виражають граматичні форми. Особливістю аналітичних мов є особлива форма вираження зв'язків між самостійними словами, а саме за допомогою службових частин мови та порядку слів.

Результати дослідження довели, що чисто аналітичних мов, як і чисто синтетичних, практично немає, а отже, кожна із досліджуваних мов мала особливості як аналітичної граматичної будови, так і синтетичної. Беручи до уваги історичні аспекти англійської та німецької мови, було виявлено, що синтетична побудова мов історично передувала аналітичній, а отже, остання з'явилася на базі синтетичної, замінюючи в своєму історичному розвитку флексійні словоформи їх більш простими аналітичними відповідниками.

Сучасні тенденції розвитку лінгвістики з її підвищеним інтересом до дослідження граматичних явищ взагалі підводять такого висновку, що оскільки граматичні процеси в їх повній мірі ще не було досліджено, то науковці ще не раз звертатимуться до цієї теми, досліджуючи її більш детально з урахуванням нових фактів і співставлення їх вже існуючим.

Наук. керівник - Курило Г.В., ст. викладач